

بررسی همساز کردن نیازهای عملکردی فضاهای آموزشی با فضاهای درمانی تحت پوشش یک حجم کلی در شهر تبریز

مجید دستوری^{۱*}، رضا قلیزاده^۲

۱- دانشجوی فوق لیسانس معماری، دانشگاه آزاد اسلامی جلفا (majiddastouri@yahoo.com)

۲- رضا قلیزاده، عضو هیات علمی معماری دانشگاه آزاد اسلامی جلفا (reza.gollizadeh@yahoo.com)

چکیده

تأمین و تجهیز سیستم‌های خدمات درمانی و توزیع متناسب آن‌ها در منطقه حادثه دیده از بزرگ‌ترین چالش‌های فراروی مدیریت بحران است. کمبود شدید فضاهای درمانی هنگام وقوع بحران، و عدم امکان تأمین آن در بحران ناشی از زلزله اهمیت طراحی فضاهای انعطاف پذیر را بیشتر آشکار می‌کند. استفاده از پتانسیل‌های موجود و بررسی امکان تغییر کاربری فضاها، بالاخص فضاهای آموزشی به درمانی (اورژانس تروما) هنگام وقوع بحران باعث کاهش چشمگیر تلفات جانی خواهد شد. به منظور رسیدن به زیر بنای کلی، برای فهم بهتر و ارزیابی راهبرد های متفاوت در طراحی، ابتدا آنچه را که تاکنون از طریق علوم به نوع خاص برنامه فیزیکی استاندارد (برای فضاهای آموزشی و فضاهای درمانی) پرداخته شده است، بررسی کرده و برای طرح مورد نظر، برنامه فیزیکی تجمیعی، از طریق همساز کردن نیازهای عملکردی فضای آموزشی و درمانی تحت پوشش یک حجم کلی، و حذف پارامترهای مشترک با تطبیق کاربری فضاها، تنظیم گردید. و بررسی‌های لازم با رعایت حداقل استاندارد های مورد نیاز انجام پذیرفت. با یک بررسی علمی و یکپارچه کردن عناصری به ظاهر نامتشابه و ایجاد ارتباط منطقی بین فضاهای داخلی و هماهنگی بین کاربری‌های مختلف و متفاوت با تجمیع عملکردها، به نحوی که تمام اجزاء به شکل فعال، بخشی از یک حالت کلی باشد می‌توان به یک طرح ایده آل با حداکثر بهره‌وری در شرایط خاص دست یافت.

واژه های کلیدی: طراحی فضاهای آموزشی، طراحی فضاهای درمانی، بحران، مدیریت بحران زلزله